

Listy Vrchličáku

školní časopis

Ročník XVIII, číslo 3, JARO 2020

www.vrchlist.webzdarma.cz

ŠKOLNÍ ČASOPIS

Časopis Listy Vrchličáku již vychází na naší škole déle než dvacet let, od roku 2007 jej editují po práci vychovatelky já. Ráda sleduji, jak malí žáci v družině vyprávějí své zážitky ze školních akcí, z mimoškolních aktivit nebo třeba popisují výlety s rodinou. K práci malých redaktorů a diktování článků se tak dostanou třeba už prvňáčci. Pak se teprve seznamují s prací na počítači. Starší žáci přispívají do časopisu svými slohovkami a úvahami, které vytvářejí v češtině s paní učitelkou Kaniovou. Školení redaktorů se koná každoročně také na horách o víkendu. Tam se malý kolektiv dětí vždy mnohému naučí. Žáci si mohou přečíst čtvrtletní „Listy Vrchličáku“ ve svých třídách v černobílém provedení, v barevném visí na nástěnce a také ho najdete na webových stránkách naší školy www.zsvrchlickeho.cz. Archív časopisů z minulých let si můžete prohlédnout i na netu: : vrchlist.webzdarma.cz

Toto číslo časopisu vznikalo v nelehké době, kdy v březnu 2020 byly uzavřeny všechny školy kvůli pandemii koronaviru a v celé zemi byl vyhlášen nouzový stav. Články tak vznikaly pomocí telefonu a pomocí emailu byly postupně opravovány. Věřím, že si jej i přesto rádi počtete.

Lenka Mladěnková

Tento časopis napsali:

Kristýna Lorinczová

Vojtěch Zouhar

Adéla Kotrčová

Matěj Hradský

Matyáš Tomeček

Adéla Skupníková

Dorotka Jamková

Petr Hanáček

Karolin Šefránková

Zuzana Boháčová

Lukáš Piotrovský

Matyáš Bundil

Zuzana Kotrčová

Aneta Lorinczová

Miriam Bundilová

Jana Klinerová

KIKI

HOKEJISTA

FOTBALISTKA

MIMOŇ

MATY

VÝTVARNICE

DORI

PIZZA

KAROLIN

ZUZIK

LUKY

BUNDILÁTKO

ZUZKA

SOVA

PANDA

JANKA

200. výročí narození Boženy Němcové

Na začátku února jsme si připomínali 200. výročí narození spisovatelky Boženy Němcové. Všichni si pamatujeme její nejznámější pohádky, Babičku jsme četli i sledovali v nejednom filmovém zpracování. Ve škole se v únoru uskutečnil Projektový den s tematikou této české literární osobnosti. Děti v každé třídě četly její dílo, vyprávěly si pohádky a například kreslily postavy z díla Boženy Němcové. Tento den byl nesmírně pestrý a zajímavý.

Lenka Mladěnková

DOBRODRUŽSTVÍ S KOČKOU

S naší kočkou Terkou jsme všichni čtyři jeli na veterinu. Odevzdali jsme ji k operaci a chtěli zatím odjet na nákupy. Bohužel nám nechtěl naskočit motor. Tak jsme nejprve nevěděli, co máme dělat. Pak si tatínek vzpomněl na kamaráda a bývalého kolegu, který má autoservis. Zavolał mu, ale stejně jsme museli volat ještě jiný autoservis. Řekli nám, že za chvíli přijede odtahová služba. Docela to trvalo. Zahákl a naložil auto a my jsme mu řekli, že tramvají jedeme nakupovat. Nabídl nám, že se s ním můžeme svést odtahovým vozidlem. Byl to zvláštní zážitek. Od servisu jsme už cestovali MHD.

Pro Terinku jsme jeli autobusem, byla ještě ospalá. Za dva dny už měli v servisu naše autíčko opravené.

PIZZA

Prvňáci se bavili při „Člověče, nezlob se!“

V neděli 8.3. jsme v rámci „Víkendových aktivit“ třídy I. A uspořádali turnaj v „Člověče, nezlob se!“ O tuto akci byl poměrně slušný zájem. Proto si finalisté, z nichž vzešel celkový vítěz, museli svou účast vybojovat v šesti kvalifikačních skupinách. Samotné finále mělo skvělou atmosféru, až se chvílemi zdálo, že se rodiče baví více než jejich děti. První tři místa v turnaji byla odměněna medailí. Nicméně za vítěze této akce bych označila všechny zúčastněné.

Radana Lakomá, učitelka I.A

Tentokrát jsme se sešli v radvanické restauraci Taurus. Rozdělili jsme se do šesti skupin, které začaly hrát hru člověče, nezlob se. Užívali jsme si legraci, nejprve rodiče vyhrávali, ale pak jsme i my prvňáčci uspěli.

Ve finále skončila na 1. místě maminka Kotrčová, na 2. místě žákyně I. A Zuzka Kotrčová, 3. místo vybojovala maminka Bundilová. Akce se nám moc líbila, už se těšíme, až pojedeme s rodiči i s paní učitelkou na hory.

ZUŽIK, ZUŽKA

Jarní prázdniny

V sobotu jsme autem odjeli s rodiči na naši chalupu do Zlatých Hor. V domečku byla větší zima než venku. Museli jsme topit i v krbu, než bylo dost teplo. Tatínek to vytopil až moc, večer nám bylo potom až moc horko.

Venku byl sníh jen o víkendu, ale potom přišla obleva. Chodili jsme na procházky a zajeli jsme si také do Polska. Také jsme tam chodili po obchodech Biedronka a Lidl.

Ve Zlatých Horách mají skvělé papírnickví, tam jsme si koupili pouzdro, barevné papíry a plastelíny. Ve středu jsme se vrátili a koukali na filmy. V neděli jsme podnikli výlet vlakem do Opavy. Navštívili jsme Moravské muzeum a obdivovali slony. Krásná byla i jeskyně s netopýry, ale tatínek nás tam vystrašil. Nakoupili jsme si u vstupu suvenýry a turistické známky a vydali se do nedaleké restaurace na oběd. Moc nám chutnalo. Tatínek už musel pospíchat na cvičení a my dvě sestry s mamkou jsme si ještě užívaly nakupování.

KIKI

MÁME RÁDI ZVÍŘÁTKA

V naší rodině máme rádi zvířátka. Nejprve jsme měli pouze křečka, želvu a rybičky. Potom jsme si pořídili hada- užovku červenou, o které jsem vám už napsala. Had se jmenuje Filip, je to náš mazlíček. Pak jsme koupili dva píscomily, psa Britu a kočky Černouška a různobarevného kocourka. Mému morčátku jsem ještě nevybrala jméno. Ještě rodiče chovají asi patnáct slepic a v bytě máme králíčka Ňufíka. Ještě jsme si pořídili dva plšíky africké, co vypadají trošku jako „veverky“. Už máme jen samečka, samička nám letos umřela. O všechna zvířátka se ráda starám, jen se slepicemi nepomáhám.

DORKA

MEZINÁRODNÍ HOKEJOVÝ TURNAJ

V prosinci se náš vítkovický hokejový tým vydal do Frýdku Místku na mezinárodní hokejový turnaj juniorů. S hráli jsme celkem tři zápasy v hale Polárka. Tento hokejový stadion už dobře známe, hráli jsme tam již několikrát, ale poprvé proti mezinárodním hokejistům. První zápas jsme remízovali s týmem Vologda, druhý jsme prohráli 7:0 s týmem Čerepovec. Byli moc dobří, dostali jsme nakládačku. Třetí zápas jsme prohráli s domácím týmem Frýdek Místek. Sice jsme si tentokrát nedovezli výhry a poháry, ale získali jsme veliké zkušenosti. Moc mě bavila hra na velké ledové ploše, na jaké hrají dospělí hokejisté A-týmu.

HOKEJISTA

NOČNÍ ČTENÍ V KLUBU

V prosinci ve ŠK proběhlo Pohádkové noční čtení. Děti se v podvečer sešly v krásných pohádkových maskách, většinou vlastnoručně vyrobených.

Paní vychovatelka Šárka s paní učitelkou Ševčíkovou dětem připravily množství soutěží, které vyvrcholily únikovou hrou „Cesta za pokladem“.

Šárka Ševčíková, vychovatelka

VÝLETY S RODINOU

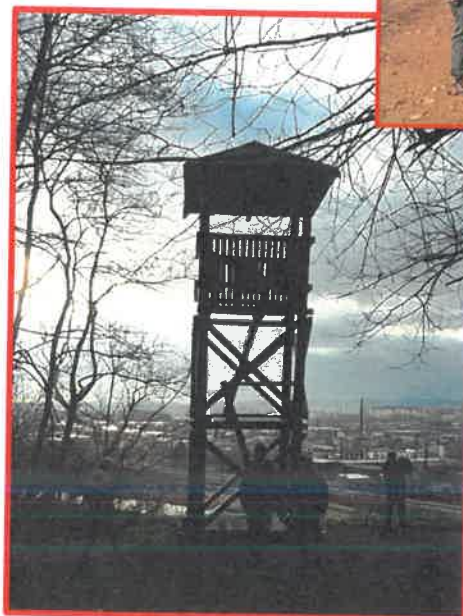
Tuto zimu jsme s tatínkem a bráchou podnikali různé akce. Třeba jsme zašli na nákup do Hrušky a kolem staré Hrušky jsme zjistili, že bychom mohli lopatkami nasbírat hromadu sněhu. Po dlouhé práci se nám to podařilo. Tak jsme si mohli postavit sněhuláka, i přestože letos toho sněhu moc nenapadlo.

O jarních prázdninách jsem si přála po vysvědčení zahrát bowling. Rodiče zajistili hernu a my jsme uskutečnili rodinný turnaj. Vyhrál tatínek, druhý byl brácha, třetí já a maminka skončila na posledním místě. Všechny nás to moc bavilo.

Také jsme se prošli na haldu Emu. Chodíme tam pravidelně, je tam pěkná vyhlídka na celou Ostravu. Ačkoliv je teprve únor, už tam roste pěkná zelená tráva a viděli jsme i první květinčky.

Často také jezdíme na Landek. Tentokrát jsme ušli celou naučnou stezku, prohlíželi jsme si skály, kde jsme viděli i ložiska uhlí. Také jsme si prohlíželi mašinky, vozíky a těžební stroje. Je tam také socha koně Ferdinanda, který kdysi pomáhal havířům těžít uhlí. Došli jsme na rozhlednu, hodně tam foukalo, ale bylo vidět do dálky. Výlety s rodinou mám moc ráda.

VÝTVARNICE

PESTRÉ PRÁZDNINY

První dny prázdnin jsme strávily se sestrou u babičky v Zábřehu. V neděli jsme také navštívily prababičku v Mariánkách. Babička nás v sobotu pozvala do kina Luna na film Supermazlíčci. Byl to napínavý animovaný příběh o ztraceném pejskovi, který si našel svého pánička. V pondělí si nás vyzvedli rodiče, cestou koupili nový tablet a telefon. V úterý a ve středu jsme lenošili u televize, ve čtvrtek nás navštívil kamarád

Max. Hráli jsme si floorbal a fotbal a pak na X-boxu. V pátek jsme vyjeli autem na výlet s Bleskem. Cestovali jsme k hotelu Visaláje a tam jsme se šli projít. Byla tam trocha sněhu, ale my jsme zapomněli doma boby. Tak jsme se klouzali a jezdili na oteplovačkách. V sobotu

nás hlídala babička, protože maminka s tátou šli na ples. V neděli se konal fotbalový turnaj v Bohumíně. Hráli jsme v sále na umělém povrchu. Sehráli jsme celkem pět zápasů a skončili druzí. Prázdniny byly super.

FOTBALISTKA

A SESTRA ZUZKA PSALA O TOMTÉŽ:

O jarních prázdninách jsme jeli k babičce. Hráli jsme tam s ní i se strejdou karty Prší i Žolíky. Dívali jsme se na televizi na Superhrdiny.

Babička nám připravila hranolky. Výborný byl také guláš. Byli jsme s babičkou také na nákup potravin. Zašli jsme s ní také do kina. Moc se nám to líbilo. S rodiči jsme zajeli na hory a užívali si sněhu. Prázdniny byly super.

ZUZKA

POLOLETNÍ PRÁZDNINY

O polololetních prázdninách jsme jeli s rodiči do hotelu Duo v Beskydech na třídní pobyt. Dojeli jsme tam po obědě, který jsme si dali cestou v Karolině. Měli jsme veliký pokoj a vybalili si věci. Oblékli jsme se a šli bobovat.

Bylo tam trochu sněhu, boby jezdily dobře. Maminka s tatínkem na nás koukali, jak bobujeme i přes skokánek, pak jsme se s tatínkem koulovali. Maminka zatím hladila místního Mourka.

Potom jsme šli dovnitř, vzali jsme si stolní hry a šli hrát dolů do restaurace Ubongo, pexeso a kvarteto. Rodiče si s námi hráli všechny hry, i Černého Petra. Potom jsme si dali výbornou večeři.

V hotelu měli pěkný bazén, se sestrou jsme tam plavali a tatínek zatím byl v sauně. Na pokoji jsme sledovali pohádky. Zajeli jsme si na výlet k přehradě, tam jsme se prošli. Jeli jsme autem dál hledat sních.

Našli jsme sice zasněžený svah, ale bylo tam moc lyžařů. Pak jsme autem prozkoumávali okolí a prohlíželi si ostatní hotely. Z této dovolené se mi nejvíce líbil bazén.

BUNDILÁTKO

A ZASE TEN PEPÍČEK:

„Měsíc je důležitější, než slunce,
„Svítí, když je tma.“

„Můj pes Azor je strašně inteligentní.“
„Můj Fousek také. Každý den mi
kupuje noviny!“
„Já vím. Azor mi to říkal!“

Volejbal našich žáků

Ve čtvrtek 20. 2. 2020 jsme se zúčastnili v prostorách tělocvičen ZŠ Šenov **dětského volejbalového dopoledne.**

Na šesti minikurtech probíhaly turnaje různých věkových kategorií.

Děti se sešly a řídily se heslem „Výsledek je až na nějakém desátém místě“.

Důležité bylo se sejít, popovídat si a zahrát si minivolejbal.

Akce se nesla ve sportovním a přátelském duchu a v tomto školním roce se setkáme ještě dvakrát!

Sportu zdar!

Za bartovické volejbalistky a volejbalisty Mgr. Radmila Sulková

FLOORBALOVÝ TURNAJ

Tuto neděli jsme jeli do Frenštátu pod Radhoštěm hrát zimní floorbalový turnaj pořádaný Sokolem. V Radvanicích u školky jsme měli sraz a pak jsme z Ostravy – střed cestovali modrým vláčkem. Od nádraží jsme dlouho šlapali, v tělocvičně ještě neměli otevřeno. Dostali jsme šatnu s týmem Havířova a připravovali se na turnaj. Sehráli jsme celkem tři zápasy, dva jsme prohráli a jeden vyhráli.

Nejtěžší zápas byl proti Příboru, jsou to silní soupeři, ale už se nám jednou podařilo nad nimi vyhrát.

Turnaje a zápasy jsou z celého floorbalu to nejlepší.

MIMONĚ a MATY

SETKÁNÍ RODIČŮ V BARTOVICÍCH

Setkání rodičů a přátel školy se neslo ve velmi příjemné atmosféře a všichni zúčastnění se skvěle bavili. Pochutnali jsme si na vynikajícím guláši, který uvařili manželé Tiší. Také tombola přispěla k velmi veselé atmosféře večera. Výtěžek Setkání bude věnován žákům bartovické školy na různé akce a odměny. Doufáme, že se příští rok sejdem opět v tak hojném počtu.

Za Unii rodičů Mgr. Radmila Sulková

FOTOGRAFIE DĚTÍ Z MAŠKARNÍHO KARNEVALU V BARTOVICÍCH

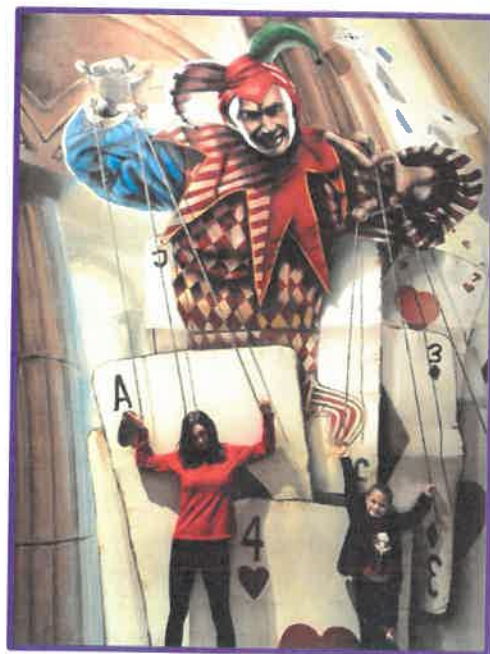
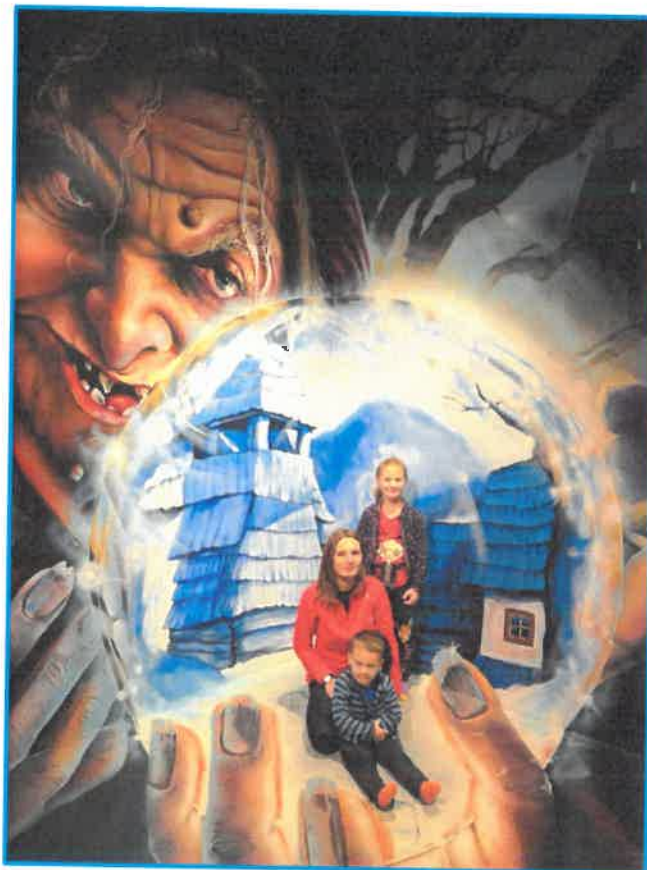

ŠTRBSKÉ PLESO

Na jarní prázdniny zajistili rodiče ubytování na Slovensku nedaleko Štrbského Plesa. Hned zrána jsme nasedli do auta a tatínek nás odvezl až k hotelu Krokus. Bydleli jsme ve čtvrtém patře hotelu, výtah už ovládal i malý bráška, když jsem mu ukázala čtyřku. Ubytovali jsme se a šli prozkoumat okolí. Bylo tam moc hezky. Lanovkou jsme ze Smokovce vyjeli na Hrebienok. Navštívili jsme zábavný park optických triků Triglandii, chodili na procházky. Pátý den jsem si užila ze všeho nejvíc, lyžovala jsem s taťkou a maminka s bráškou zatím chodili na vycházky. Lyžování mne moc baví, zvládám už i vlek. Hodně mne bavilo

koulování, doma moc sněhu letos nebylo.

ZUZIK

KNÍŽKA PRO PRVŇÁČKA

Z mnoha důvodů je výborné vést děti ke kladnému vztahu ke knize a tím i k návštěvám knihovny. A tak se žáci 1. třídy každý měsíc účastní akcí v knihovně Radvanice. V posledním setkání dětem paní knihovnice vyprávěla o Večerníčkově. Poznávali jsme pohádky, poslouchali ukázky a odpovídali na otázky. Ke konci každé návštěvy si vždy děti něco vyrobí a dostanou nějaký zajímavý úkol, který na příští schůzku donesou vypracovaný. Tak si již prvňáčci vyrobili záložku do knížky, náramek nebo papírového sněhuláka. Také děti vymýšlely dárky pro své blízké nebo slovíčka na určené písmeno. Malí čtenáři se už těší, že budou do knihovny moci docházet i ve svém volnu s rodiči.

Radana Lakomá, učitelka I.A

JEŽEK SONIK

S paní vychovatelkou Darkou jsme jeli v únoru do kina na film „Ježek Sonik“. Byl to hraný film s kresleným modrým ježkem. Ten se dostal z pohádky do světa lidí. Pro jeho kouzelné schopnosti jej pronásledovali. Pomohl mu hodný šerif. Děj byl opravdu napínavý plný honiček. Všechno dobře dopadlo, narodil se další žlutý ježek. Všem kamarádům se tento film moc líbil.

KAROLIN

TENTO FILM NAVŠTÍVILY TAKÉ DĚTI SE ŠKOLNÍM KLUBEM.

DOKTOR DOOLITTLE

S paní vychovatelkou Lenkou jsme se v březnu vydali do Cinestar Karolina na filmové představení „Doktor Doolittle“. Jeli jsme autobusem odpoledne z družiny a tramvají jsme dorazili ke Karolině. Jeli jsme rychlovýtahem nahoru a pohodlně se usadili. Doktor uměl mluvit se zvířaty. Byl ale nesmírně smutný, protože mu na cestách zahynula jeho žena Lily. Byl předvolán před anglickou královnu, která byla moc nemocná. Za pomoci zvířátek a přátel zjistil, že ji chtěli otrávit. Po dlouhé plavbě získal zázračné ovoce a královnu zachránil. Děj byl velice napínavý.

FOTBALISTKA

U KAMARÁDKY

Domluvily jsme se s kamarádkou Aničkou, že u ní budu na návštěvě celý víkend. Nejprve jsme si hrály s legem, pak jsme hrály hry na mobilu. Aniččina maminka nás v neděli vzala do kina na Karolinu na film Doktor Doolittle. Byl to hraný film o zvířátkách, moc se nám líbil. Maminka nám připravila na večeři párek v rohlíku, z oběda mi moc chutnala čínská polívka. Spaly jsme spolu v jejím pokoji, moc se mi u Aničky líbilo.

JANKA

PLANETÁRIUM

O víkendu babička naplánovala návštěvu planetária. Vyzvedla mne po obědě a vydali jsme se autobusy do Poruby. Šlapaly jsme dlouho pěšky, pak jsme dorazili k planetáriu. Všechno jsme si prohlédli a pan hvězdář nám velice zajímavě vyprávěl o měsíci a o slunci. Byla jsem v Planetáriu poprvé a moc se mi to líbilo.

JANKA

NOVOROČNÍ VYCHÁZKA

Na Nový rok jsme večer podnikli i s tetou, strejdou a sestřenicemi vycházku na Haldu Emu. Měli jsme s sebou čelovky, bylo hodně bláta a nahoru jsme došli za tmy. Pak jsme čekali, až za chvíli začaly v Ostravě všechny ohňostroje. Nejvíce se mi líbily fialovomodré prskavky.

Pak jsme potmě šlapali dolů, u tatínkovy firmy na nás čekalo autíčko. Jeli jsme k sestřenicím posedět a připít si šampánem.

My děti jsme pili jahodové šampaňské. Byl to příjemný začátek roku.

MIMOŇ

MAŠKARNÍ KARNEVAL

Dne 21. 2.2020 se uskutečnil v ZŠ Vrchlického, na odloučeném pracovišti v Bartovicích, v odpoledních hodinách „Karneval“ pro děti a večer „Setkání rodičů“.

Děti se sešly v krásných maskách. Navštívili nás víly, tanečnice, vojáci, kovbojové, hrdinové různých dětských filmů a další pohádkové bytosti. Na karnevalu byly pro děti připraveny soutěže, u kterých si děti nejen zasoutěžily, ale také se skvěle pobavily a tančilo se napříč celým karnevalem. Všichni si zasloužili odměny, které nám věnoval pan místostarosta Bc. Aleš Boháč, MBA.

Chtěla bych touto cestou poděkovat také p. Krušandlové za upečení muffinů pro děti.

Za Unii rodičů Mgr. Radmila Sulková

DOREMI

V pátek 28.2.2020 proběhla pěvecká soutěž I.oddělení školní družiny **DOREMI**. V porotě zasedly starší žákyně, které v minulých letech reprezentovaly družinu i školu při mnoha akcích. Rozhodování nebylo jednoduché, všechny děti se snažily. Hodnotily se čtyři věkové kategorie.

Zvítězili:

Zuzana Kotrčová, Matěj Bundil, Adéla Kotrčová a Vojtěch Zouhar. Děti si tak procvičily svoje hlásky na připravovanou besídku k Svátku matek. V družině také sledujeme na pokračování pohádku „Ať žijí duchové“, kterou si děti vybraly pro nové vystoupení ŠD.

L.M.

Fotografie tříd z projektového dne 200. výročí Boženy Němcové

Veselá olympiáda

Celý únor děti ve školní družině cvičily a trénovaly.

Na konci února proběhla soutěž v jednotlivých disciplínách Veselá olympiáda.

Všechny děti se snažily a usilovaly o vítězství. Disciplín bylo mnoho. Posilovací cviky, hod kroužkem, míčkem i šipkami, dřepy i skok přes švihadlo. Užili jsme si spoustu legrace například u Hula kruhů. Vítězi jednotlivých kategorií se stali Lukáš Piotrovský, Zuzana Boháčová, Matyáš Tomeček.

Nejdůležitější byl ovšem fakt, že děti, které mají v zimním období mnohem méně pohybu, pravidelně cvičily a porovnály také navzájem své schopnosti.

L.M.

HORY NA SNĚHU

Tatínek s maminkou naplánovali výlet na hory do Velkých Karlovic.

Ráno jsme vyjeli autem, dorazili jsme do nasněžených hor.

V hotelu moc dobře vařili, chutnala mi jejich rajská.

V herně jsme s bráškou skákali do kuliček.

Zašli jsme si tam i na bazénu zaplavat, bráška ještě potřebuje rukávky.

Vezli jsme s sebou, sáně, boby i podsedák.

Vyšlapali jsme na kopec a tam jsme si s tatínkem půjčili lyže.

Tatínek se se mnou učil lyžovat, já jsem lyžařský kurz navštívila už se školkou.

Zkoušeli jsme to dost dlouho a docela nám to jde.

Maminka s bráškou Ondrou zatím sánkovali.

Potom jsme si všichni společně zabobovali.

Bráška na sněhu uklouzl a jel kus po zadku.

Jeli jsme za ním, aby nepadl až na cestu.

Užili jsme si spoustu sněhové legrace.

Je škoda, že v Ostravě letos moc sněhu nebylo.

ZUŽIK

VTÍPKY O PEPÍČKOVI

Vrátí se Pepíček s vysvědčením a povídá: „Tati, ty máš ale štěstí, ani nevíš jaký.“

„Jak to?“

„Příští rok mi nebudeš muset kupovat žádné nové učebnice, protože budu v té samé třídě.“

ČINČILY

Obě se sestrou i s maminkou jsme si přáli dostat k Vánocům zvířátko- činčilu. Tatínek se vydal už měsíc před svátky na cestu, ze které přivezl činčily dvě. Jsou to bráškové a jmenují se Zoubek a Soník. Pořídili jsme jim velikou klec, vyrobili jsme boudu- domeček, který stojí v rohu kuchyně. Krmím je už s maminkou i já, dávám jim granule a občas trochu rozinek. Dolévám jim vodu. Třikrát za týden je pouštíme z klece, ale Soník se nám jednou ztratil. Našli jsme ho za skříní v legu. Zoubek už je hodný, ale Soník zatím moc divočí. Ještě máme doma želvu Miky a psa Bleska. Králíka Sopíka už jsem dostala před léty na šesté narozeniny. Ten je mazlivý, ale u krmení nás občas kousne. Ještě jsme měli dva osmáky, ale zemřeli na nádory. Život se zvířátky je prima.

FOTBALISTKA

UČÍM SE LYŽOVAT

Tatínek naplánoval na jarní prázdniny, že pojedeme na hory si zalyžovat. Nastoupili jsme do auta a tatínek nás odvezl do Beskyd. Mám lyže, na kterých se učila lyžovat sestra a teď se na nich učím lyžovat já. Tatínek nás předal lyžařskému instruktorovi a ten nás dvě učil na mírném kopci lyžovat. Šlo nám to docela dobře, instruktor nás chválil, že jsme hodné a šikovné. Tatínek s maminkou zatím lyžovali na velkém kopci. Potom jsme se stavili do do horské restaurace na polívku. Lyžování mne baví. Chtěla bych umět lyžovat tak dobře jako moji rodiče.

KAROLIN

PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

Dne 3. března jsme opět navštívili s naší třídou I.A knihovnu, ale tentokrát jsme věděli, že návštěva bude speciální – slavnostní. Všichni přítomní žáci byli slavnostně pasováni na čtenáře.

Nejprve si všichni vyslechli slib vzorného čtenáře, pak ho zopakovali a nakonec svým podpisem před zraky knihovnice, třídní učitelky, asistentky, spolužáků a skřítky Knihovnička slib zpečetili.

Všem žákům blahopřeji a přeji krásné chvíle strávené s knihou.

Radana Lakomá, učitelka I.A

PEPÍČEK

„Mami, proč máš některé vlasy bílé?“

„To je z tvého zlobení.“

Pokaždé, když provedeš něco špatného, zbělí mi jeden vlas.“

„A mami, proč má babička bílou celou hlavu??“

Výuka III.B v Bartovicích

V polovině března se uzavřely školy a nám nezbývalo než se učit na dálku. Tato situace nebyla jednoduchá pro nikoho z nás. Děti byly zahlceny učivem, rodiče řešili zaměstnání a učitelé zjišťovali, jak se

co nejjednodušeji spojit se svými žáky.

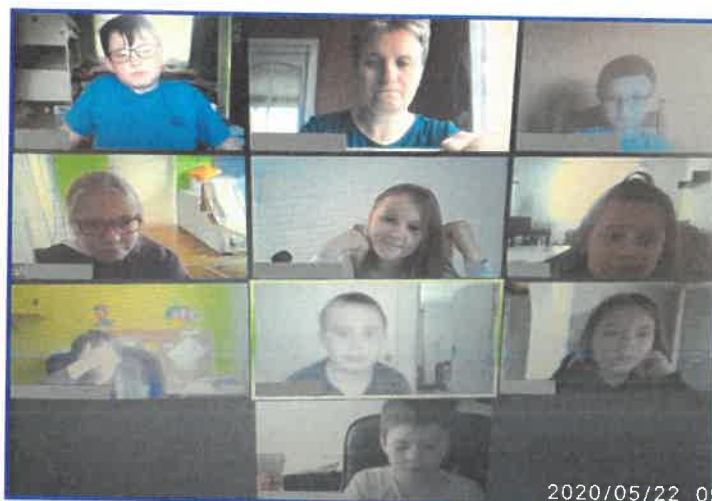
Z pozice učitele bych chtěla znovu vyzdvihnout skvělou spolupráci s rodiči svých žáků. Musím přiznat, že emailová a mobilní komunikace před spuštěním online výuky byla velmi intenzivní, bylo třeba „vychytat mouchy“, aby samotné vyuce na dálku pak již nic nebránilo.

První spojení byla plná emocí a radosti, že se opět vidíme a můžeme si spolu vyprávět a sdělit důležité informace.

Stanovili jsme si pevný časový řád a dle něj se učíme. Výuku i nyní provází sdělení dětí, jak tráví volné chvíle, co společně s rodiči podnikají a také představení různých domácích mazlíčků. Učivo zvládáme skvěle, pracujeme intenzivně a hlavně s chutí i radostí a výsledky jsou skvělé!

Učivo do konce roku určitě zvládneme probrat a určitě po prázdninách se budeme těšit do školy na opětovné setkání s kamarády, spolužáky i pedagogy.

Radmila Sulková, učitelka III.B

Učení v době koronaviru

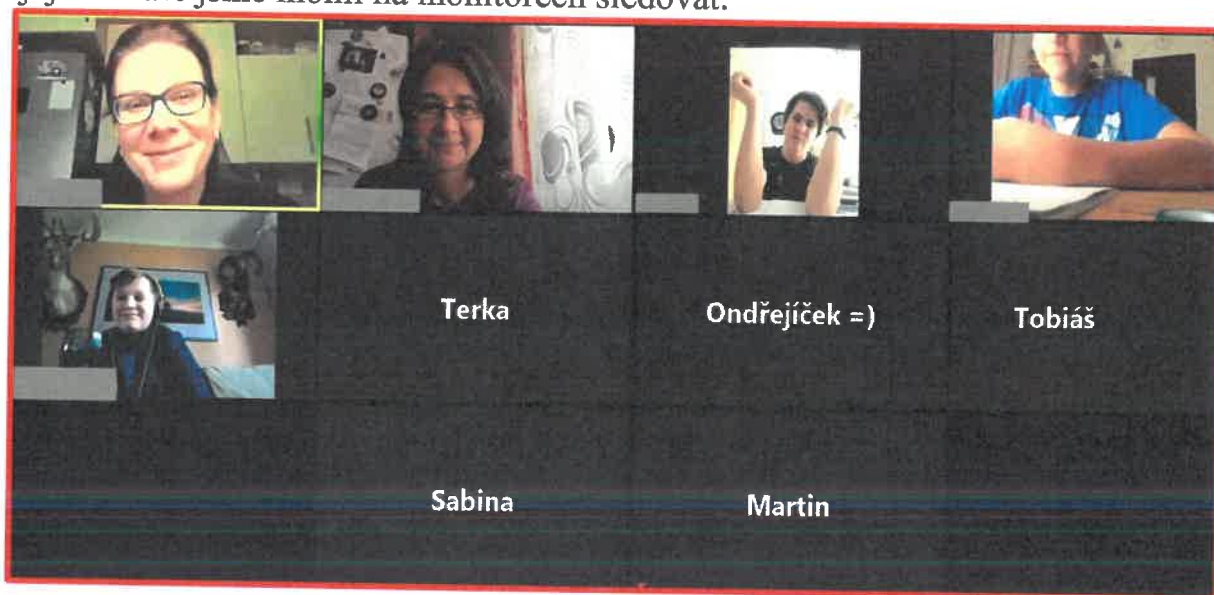
Pandemie COVID – 19 zastavila ze dne na den výuku na všech školách. Tato nečekaná událost ovlivnila jak žáky a studenty, tak také pedagogické pracovníky.

Během prvních čtrnácti dnů karantény se museli učitelé naučit učit z domu a žáci si museli najít cestu, jak plnit zadané úkoly samostatně z pohodlí svých pokojíčků. Začala velká oboustranná výzva, jak tuto situaci úspěšně zvládnout.

Já jsem využila vstřícnosti naší paní učitelky matematiky - Dity a účastnila jsem se videokonferencí s naší třídou VIII:B, které probíhaly minimálně dvakrát týdně.

Paní učitelka vedla „videokonference“, také ve třídách VII.A a IX.A. Takže si myslím, že díky její online aktivitě byla výuka matematiky velmi podobná běžným hodinám a její žáci v tomto předmětu rozhodně nestagnovali.

A jak na tento způsob výuky žáci reagovali? Zpočátku si museli zvykat, moc se jim nechtělo vstávat, přestože čas videokonference byl nastaven na 11 hodin. Většina žáků naší třídy si ani nezapínala kamery - zejména děvčata, která často vstávala až těsně před začátkem vysílání. Patrně si nestihly udělat dokonalý make-up a vsadila bych se, že byly ještě v pyžamu. Chlapci byli už odvážnější a jejich tváře jsme mohli na monitorech sledovat.

Tento způsob výuky považuji za velmi efektivní, žákům byly zadány příklady, které jsme během výuky společně vypočítali a vysvětlili si případné nejasnosti.

Domnívám se, že videokonference zjednodušila dětem cestu, jak úspěšně zvládnout učivo, které v osmé třídě není alespoň z mého pohledu vůbec jednoduché.

Dalším přínosem videokonference byl kontakt se žáky, kteří se mohli vidět a slyšet s učiteli i navzájem. Přece jenom to byla dlouhá doba odloučení.

Ráda bych touto cestou vyjádřila velké díky paní učitelce Ditě za to, že mi dala možnost se jejich hodin účastnit a také, že rychle zareagovala a naučila se nové technologie ovládat prakticky okamžitě. Myslím, že byla jedna z těch kantorů, kteří učili operativně a dokázala přizpůsobit výuku okolnostem a dvacátému prvnímu století.

Radka Vajdová, asistentka pedagoga

Výuka I. A v době koronaviru

Když se v březnu uzavřely školy a měli jsme se začít učit „nějak na dálku“, neustále jsem přemýšlela, jak na to, abych uspokojila, co nejvíce svých žáků i rodičů najednou.

Nastolená situace byla velmi složitá pro žáky, rodiče i učitele. Já jsem nakonec zvolila emailovou komunikaci s natáčením a zasíláním výukových videí, které vkládám na youtube. A tak se ze mě, jako z mnoha jiných, také stala youtuberka. A protože jsem zaznamenala velmi kladné ohlasy ze stran rodičů, pokračujeme v tomto způsobu vzdělávání i nadále.

Chtěla bych poděkovat rodičům za trpělivost a skvělou spolupráci.

Radana Lakomá, třídní učitelka I. A

V čase koronaviru

Časopis Listy Vrchličáku, který edituji ve škole již spoustu let, vzniká i v této nelehké době. Napsali mi své dojmy malí redaktoři, žáci i maminka šéfredaktorky Anetky Lorinczové, o tom, jak zvládají tento čas. Já sama jsem v Beskydech také šila roušky pro rodinu i pro přátele, editovala časopis a články do RaB novin. Mnohé články tak vznikaly po telefonu a přicházely mi mejlíčkem. Jen večerní procházky s našimi pejsky do lesa jsem si užívala.

Pečovala jsem o svou nemocnou maminku. Ale už se mi také stýská po dětech.

L.M.

V dnešní době, kdy musíme všichni trávit většinu času doma, se často nudím. Chybí mi kamarádi, se kterými se nemohu vídat. Náladu mi zlepšuje můj nový domácí mazlíček, kterého jsem si pořídil. Je to křeček a jmenuje se Tony. Zároveň mám teď více času na hraní různých her s rodinou, které většinou vymyslím sám. Už se však těším zpět do školy, i když učení doma mi nevádí. Doufám, že se s kamarády zase co nejdříve uvidím.

Ondřej Vylegala, VI.B

To je tak, když se Vám kuchyň změní v šicí dílnu. Nitě a látky jsou všude. Bylo třeba našít velké množství roušek. Oslovil nás obecní úřad a také přátelé, kteří o mně vědí, že sem tam něco šiji. Pomáhali všichni, co umí alespoň trošku šít.

Měla jsem z toho velikou radost. Jsme lidé a musíme si pomáhat. Bez toho by to na světě nešlo. Přeji vám všem hlavně zdraví. A to vím o čem mluvím. Děkujeme panu starostovi, že zajistil testování zaměstnancům školství. Obávali jsme se výsledků, ale zjistilo se, že jsme zdraví. Vážíme si té možnosti a moc za ni děkujeme.

**Radmila Lörinczová,
maminka šéfredaktorky, která s námi také jezdí
na víkendová školení malých redaktorů**

Doma v karanténě byla často nuda, pak jsme konečně mohli zajet do Zlatých Hor a dát si zmrzku s babičkou. Těšíme se, až sundáme roušky a budeme zase s kamarády.

KIKI

Koronavirus a Vrchličáci

Je 16. března 2020, jaro v rozpuku, a přesto jej vnímáme zcela jinak. Ojedinelé lidské tváře potkáváme, možná se na nás usmívají, nebo dokonce i škaredí, ale pod maskami roušek jsou zcela nečitelné.

I naše obec nadobro utichla, jako by byla pod rouškou neexistence. Jen ptáci někde ševelí a zpívají svou píseň jara.

Školy jsou ve stavu mlčení, zanikl dětský smích v jejich prostorách.

Chybí všude štěbetání kluků a holek.

Možná si ještě mnozí lebedí ve svých teplých postýlkách a říkají si, že ten „prevít koronavirus“ jim přece nakonec přinesl to vytoužené nic nedělání.

Ale je to tak? Určitě ne. Přece kolik úkolů musí denně stihnout, aby se naplnilo to, co žádají paní učitelky. A jak musí zvládnout práci na počítači a kolik musí napsat mailů svým kamarádům.

Ale děti se přizpůsobí rychle každé situaci a některým se začíná už po škole stýskat. To se zajisté týká i jejich rodičů. Většina pomáhá dětem, jak se dá, komunikaci se školou zvládá excelentně, i když situace není vždy růžová.

Ale nepříznivá doba tempo života nezastaví. Určitě je pro všechny těžká a stresující, ale na druhé straně, i když jsme všichni od sebe vzdáleni, máme nakonec k sobě blíž.

Asi je to možná větší solidaritou mezi lidmi, a tak, jak se všude mezi lidmi hlásá, společně ten „prevít koronavirus“ překonáme.

Je jaro a život přece nekončí. **Pavla Kempná, učitelka**

Sborovna naší školy se proměnila v dílnu, kde šikovní pedagogové vyráběli roušky.

Škola v přírodě

Na školu v přírodě jsme odjžděli na začátku března, naše cesta vedla na hotel Medlov nedaleko Nového Města na Moravě. Toto město se proslavilo Mistrostvím světa v biatlonu. Náš pobyt jsme si moc užívali. Celkem nás jelo 64 žáků druhého stupně ZŠ Vrchlického a 8 dospělých.

Během pobytu byl uskutečněn celodenní výlet do Žďáru nad Sázavou, kde se nachází památka UNESCO Zelená hora a výlet do Nového Města na Moravě. Paní učitelky a vychovatelky pro nás připravovaly zajímavý program, takže jsme se nenudili ani v deštivém počasí. Odpoledne pro nás dokonce nachystali mini Olympiádu, soutěžili jsme například v chytání ryb na udici, sbírání barevných papírků, ale nejvíce se nám líbil přesun po trase za pomoci stop a otisků rukou, museli jsme dávat pozor a správně klást končetiny podle levé a pravé strany. Většinou se to na jeden pokus nepodařilo, moc jsme se u toho nasmáli.

Nejsmutnější ze školy v přírodě bylo, že byla předčasně ukončena, vzhledem k situaci s koronavirem. Některá děvčata to dokonce hodně obřečela. Teď je nám doma v karanténě smutno po kamarádech a už se těšíme zase do školy v přírodě, kterou snad napřesrok nezkrátí koronavirus.

žáci ZŠ Vrchlického

Ve škole v přírodě jsme taky navštívili Horácké muzeum, které je zaměřeno na historii lyžování v regionu.

Má také část, která se věnuje školství v počátcích. Tak jsme se vyfotili ve třídě a několik odvážlivců si zkusilo klečet na hrachu. Ve slohu jsme psali popis. Měli jsme tedy popsat kostel, pokojíček doma nebo ve ŠVP.

Na kostele jsou sgrafita Karla Němce, místního rodáka.

Je tam spousta biblických výjevů, jejichž děj jsme pak popisovali ve slohu. Zopakovali jsme si použití velkých písmen v názvech: -poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře ve Žďáře (i Žďáru) nad Sázavou

Kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

- památka UNESCO
- památka světového, kulturního a přírodního dědictví
- chráníme ji ve prospěch nás všech (celého lidstva)
- hvězda= symbol Jana Nepomuckého
- architekt= Jan Blažej Santini – Aichel
- Santini – období baroka 17. – 18. století

Jan Nepomucký

- byl generální vikář pražského arcibiskupa, později uctíváný jako svatý **Jan Nepomucký**, mučedník katolické církve a jeden z českých zemských patronů.

- narození: mezi 1340 a 1350 - úmrtí: 20. března 1393

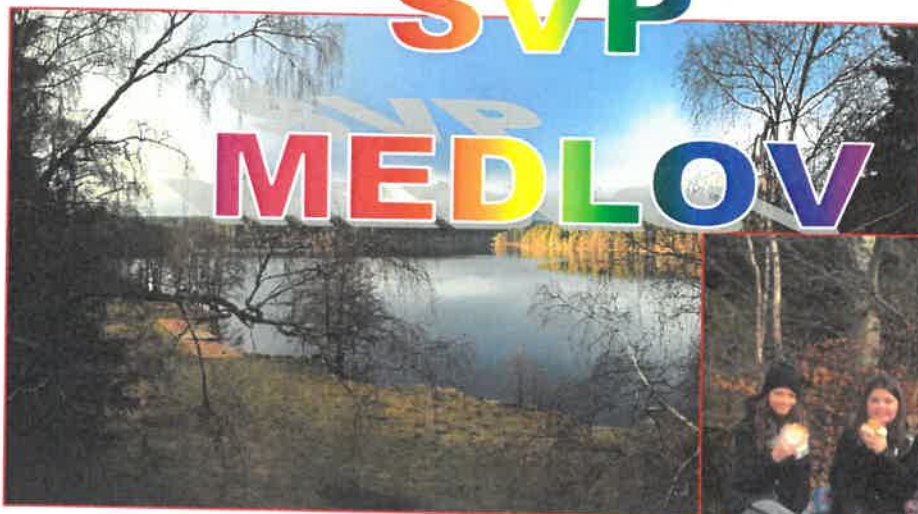
Jan Blažej Santini-Aichel

byl český barokní architekt italského původu, který se proslavil svým jedinečným stylem nazývaným barokní gotika.

- **Narození:** 3. 2. 1677
- **Úmrtí:** 7. 12. 1723
- **Významná díla:** Kostel Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele v Sedlci u Kutné Hory, Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře, zámek Karlova Koruna

Ondřej Vylegala

ŠVP MEDLOV

Ve škole v přírodě žáci vytvářeli popis:

Můj pokoj je jedinečný tím, že je jen můj. Je velký, prostorný a díky velkému oknu dostatečně osvětlený. Sluníčko mi do pokoje svítí odpoledne, což je příjemné a veselé. Po levé straně okna mám bílý psací stůl. Je na něm lampa, psací potřeby, kalendář a dva kaktusy, které mám ráda. Píši zde domácí úkoly nebo na něm stále něco vyrábím. Vedle stolu je police, která má osm přihrádek. Mám tam papíry, kreslení, knihy, hry, vyrábění. U skříňky leží moje aktovka do školy. Vedle šatní skříně je stojan na odkládání věcí, které často nosím. U stojanu stojí postel a nad ní rámečky s fotkami. Poblíž postele je noční stolek s lampou. Na zdi je police se svíčkou, voňavkami, zrcadlem a náušnicemi. Pod policemi stojí velký rozkládací gauč se dvěma malými polštářky. Tam trávím nejvíce svého volného času. U okna stojí šatní skříň s oblečením a na ní leží velký košík s gumičkami, sponkami a ozdobami do vlasů. Na dveřích visí zrcadlo. Můj pokoj je laděný do šedo černo bílé barvy, i koberec je šedivý. Mám v něm spoustu květin. Svůj pokojík mám moc ráda.

Aneta

POKOJ ZE ŠVP

Ve škole v přírodě v oblasti Vysočina v hotelu Medlov jsme měli pokoj v prvním patře číslo 116. Tento pokoj jsme dostaly my, já a moje kamarádka Aneta. Když jsme přišli do hotelu, tak tam byla po levé straně recepce a vpravo výtahy. Od výtahů tam taky byly schody do pokojů.

Náš pokoj vypadal nějak takhle:

Po celém pokoji byl hnědý koberec až na koupelnu a záchod. Měli tam světlé kachličky. Když jsme vstoupily, tak tam byla menší chodbička, po pravé straně byl záchod.

Po levé straně byla velká dlouhá skříň, půlka se nedala otevřít a ta druhá půlka naproti koupelny se dala otevřít. V té půlce, co se dala otevřít, byly tam troje dveře, já měla jednu a Anet taky, takže ty třetí byly naše společné. Mezi půlkou, která se nedala otvírat a která se dala otvírat, byly dva věšáky na bundy a dole byla dřevěná rohožka na boty.

Pod půlkou, která se dala otvírat, bylo místo na boty.

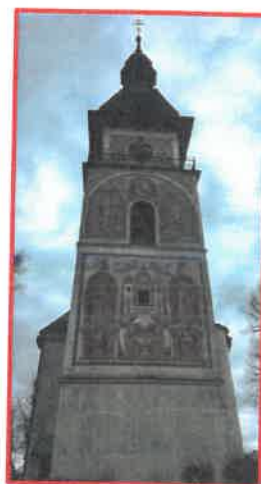
Naproti byla koupelna, v koupelně byl sprchový kout, který byl dost velký, u umyvadla viselo velké zrcadlo s velkým umyvadlem. Měly jsme tam i takové velké věšáky na osušky.

V hlavní místnosti se nacházela postel. V pravém rohu stál stolek s jednou židlí, na tom stolku byly připravené dvě skleničky. Potom o kousek dál byl noční stolek s lampou.

Místo šuplíku byl dost velký prostor na nějaké věci. Vedle stolku stála manželská postel, povlečení bylo celé bílé a pěkně voňavé. Obě dvě jsme měly velký polštář a svoji peřinu. Ještě tam byla jedna přistýlka, ale na ní nebyla ani peřina ani polštář.

Byl tam ještě jeden stolek se dvěma šuplíky, na něm hrála starší televize. Mezi dvěma šuplíky bylo místo pro nás dvě. Na stolku ležel ještě telefon, který nefungoval, protože měl přestříhnutý drát. Přes den tam krásně svítilo sluníčko velkým balkónem. K balkónu se šlo takovým menším schodkem a my ho využily na to, abychom tam mohly postavit kufry. Visela tam také bílá záclonka a potom také barevný, dlouhý závěs s kyticemi. Byl dost hrubý na to, aby nám tam nesvítilo světlo. Naproti balkónu na stěně viselo velké, podlouhlé světlo. Které svítilo dost pronikavě po celé místnosti. Tento pokoj byl fajn, moc se mi líbil.

PANDA

Masopustní karneval na Trnkovci

Dne 25. 2. 2020 v odpoledních hodinách se sešel I. stupeň odloučeného pracoviště ZŠ Ostrava-Radvanice na ulici Trnkovecká na „Masopustní karneval“. Žáci si během zábavného odpoledne vyrobili karnevalové masky, nejlepší výrobky byly odměněny sladkostmi. Na závěr masopustního karnevalu si žáci společně zatančili.

Eva Jasioková, učitelka

Prvňáci v knihovně

Ve středu 26.2.2020 dopoledne navštívila třída I.B v rámci projektu „Knížka pro prvňáčka“ knihovnu v Ostravě-Bartovicích. Po organizačních pokynech si paní knihovnice připravila pro děti povídání o již méně známých, starých řemeslech. Pak děti vyráběly výrobek z papíru – barevné srdíčko a někteří si domů odnesli knížku. Akce se všem moc líbila a budeme se těšit na další návštěvu.

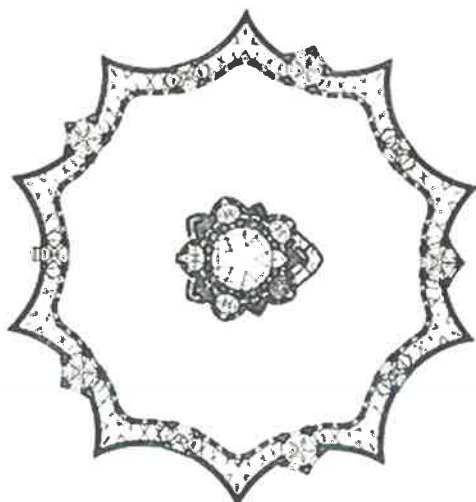
Věra Dudová, učitelka

Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého byl vybudován v období let 1719 - 1722, od roku 1994 je zapsán na seznam světového dědictví UNESCO. Hlavním architektem byl Jan Blažej Santini-Aichel, který stavbu navrhl na žádost opata Václava Vejmluvy.

Kostel je postaven ve tvaru šesticípé hvězdy a stojí na vrcholku Zelené hory ve Žďáře nad Sázavou. Vnější zdi kostela mají bílou barvu a vyplňují je okna ve tvaru lomeného oblouku. Střecha je šedo-zelená a zdobí ji kopule se špičkou. Kostel je postaven ve stylu gotického baroka a obklopuje ho pět kaplí a pět bran, které jsou vzájemně spojeny také do tvaru hvězdy. Hlavním motivem celé stavby, který se zde několikrát opakuje, je tedy šesticípá hvězda - symbol Jana Nepomuckého. Podle pověsti se na místě, kde byl Jan Nepomucký shozen do Vltavy, objevilo 5 šesticípých hvězd, které se staly jeho atributem.

Sára Bergerová